

Sygnatura akt VI Ka 443/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **25 listopada 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Grażyna Tokarczyk

Sędziowie Piotr Mika

Marcin Schoenborn

Protokolant Dominika Koza

przy udziale Beaty Huras Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniach 17 września 2019 r., 12 listopada 2019 r., 25 listopada 2019 r.

sprawy skazanego **S. B.** ur. (...) w P.

syna B. i L.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 4 marca 2019 r. sygnatura akt II K 884/18

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 440 kpk i art. 624 §1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) uchyla punkty 1, 2, 3,

b) ustala dodatkowo, że S. B. był uprzednio skazany prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 15.06.2018 r. sygn. II K 129/18 za popełnione 16.11.2017 r. przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 kk na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności w postaci potrącenia 10 % wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym, zarządzone wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności,

- Sądu Rejonowego w Zabrze z 5.10.2018 r. sygn. II K 1745/18 za popełnione 29.07.2018 r. przestępstwo z art. 288 § 1 kk na karę 2 lat ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, zarządzone wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności,

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 19.09.2019 r. sygn. II K 82/19 za popełnione 18.11.2018 r. przestępstwo z art. 178b kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

c) na mocy art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 i 3 kk, art. 87 § 1 kk, art. 89 § 1 i 1a kk łączy skazanemu kary ograniczenia wolności opisane w punktach I, II, IV części wstępnej zaskarżonego wyroku oraz powyżej, a także kary pozbawienia wolności

opisane w punkcie III części wstępnej zaskarżonego wyroku oraz powyżej i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

d) na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu:

- okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie IX K 847/16 od 14.06.2018 r. godz. 22.10 do 20.06.2018 r. godz. 15.25,

- dwa dni zatrzymania w sprawie II K 1062/16 przypadające od 21.11.2016 r. godz. 20.00 do 23.11.2016 r. godz. 14.35,

- jeden dzień zatrzymania w sprawie IX K 345/17 przypadający od 09.02.2017 r. godz. 15.30 do 10.02.2017 r. godz. 15.20,

- 43 dni odpowiadające liczbie godzin kary ograniczenia wolności wykonanej w sprawie II K 2/18,

- 42 dni odpowiadające liczbie godzin kary ograniczenia wolności wykonanej w sprawie II K 1745/18 oraz jeden dzień zatrzymania w tej sprawie od 30.07.2018 r. godz. 9.20 do 30.07.2018 r. godz. 12.55,

- okres 25 dni odpowiadający połowie liczby uiszczonych stawek dziennych grzywny z zaokrągleniem w górę do pełnego dnia orzeczonej w sprawie IX K 345/17,

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. L. kwotę 206,64 zł (dwieście sześć złotych i sześćdziesiąt cztery grosze) obejmująca kwotę 38,64 zł (trzydzieści osiem złotych i sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem podatku od towarów i usług z tytułu nieuiszczonej opłaty za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 155,45 zł (sto pięćdziesiąt pięć złotych i czterdzieści pięć groszy) z tytułu zwrotu uzasadnionych wydatków;

4. zwalnia skazanego od zapłaty wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 443/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach rozpoznał wniosek S. B. o wydanie wyroku łącznego, w którym skazany wymienił, jako podlegające łączeniu kary orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach sygn. II K 1062/16, II K 129/18, II K 2/18 oraz Sądu Rejonowego w Gliwicach sygn. IX K 847/16.

Sąd ustalił, że S. B. skazany został prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 19 sierpnia 2016r., sygn. akt IX K 847/16 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa;

II. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 05 stycznia 2017 r. sygn. akt II K 1062/16, za przestępstwo z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 01.11.2016 r. na karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie, na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono solidarnie obowiązek zadośćuczynienia, na mocy art. 63 § 1 kk zaliczono na poczet kary okres zatrzymania od 21.11.2016 r. godz. 20.00 do 23.11.2016 r. godz. 14.35 uznając karę za wykonaną w zakresie 4 (czterech) dni, zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa;

III. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 19 lipca 2017r, sygn. akt IX K 345/17, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 09.02.2017 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1

i 2 kk w zw. z art. 70 § 2 kk warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby lat 2 (dwóch), na mocy art. 73 § 2 kk oddano oskarżonego

w okresie próby pod dozór kuratora, na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, na mocy art. 71 § 1 kk wymierzono oskarżonemu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania od 09.02.2017 r. godz. 15.30 do 10.02.2017 r. godz. 15.20, obciążono oskarżonego kosztami sądowymi;

IV. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 06 marca 2018r., sygn. akt II K 2/18 za przestępstwa z art. 288 § 1 kk popełnione we wrześniu 2017 r. na jedną karę

8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin

w stosunku miesięcznym, na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody, obciążono oskarżonego kosztami sądowymi.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wyrokiem z 4 marca 2019 r. sygn. II K 884/18 r. orzekł, że:

1. na mocy art. 87 § 1 kk i art. 91 § 2 kk w miejsce orzeczonych kar ograniczenia wolności i pozbawienia wolności w sprawach IX K 847/16, II K 1062/16, IX K 345/17 i II K 2/18 opisanych wyżej w punktach od I do IV wymierza skazanemu S. B. jedną karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. utrzymuje w mocy inne orzeczenia nie będące przedmiotem niniejszego wyroku łącznego, a zawarte w wyżej wymienionych wyrokach;

3. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres kar dotychczas odbytych w sprawach podlegających łączeniu i okresy zatrzymania od 21.11.2016 r. godz. 20.00 do 23.11.2016 r. godz. 14.35 i od 09.02.2017 r. godz. 15.30 do 10.02.2017 r. godz. 15.20 oraz okres 25 (dwudziestu pięciu) dni odpowiadający połowie liczby uiszczonych stawek dziennych grzywny z zaokrągleniem w górę do pełnego dnia orzeczonej w sprawie IX K 345/17;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

W apelacji osobistej skazany wniósł o zastosowanie pełnej absorpcji, wskazując, że prosił o karę ograniczenia wolności z zastosowaniem zasady absorpcji, wykonuje prace, a kurator jest z niego zadowolona, co pozwoliło mu zrozumieć, że jego wcześniejsze zachowanie było niewłaściwe, zerwał z dotychczasowym środowiskiem i spełnione zostają cele zapobiegawcze i wychowawcze kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja skazanego skutkowałą zmianą wyroku, jakkolwiek podniesione przez niego argumenty zweryfikowane zostały negatywnie, gdy chodzi o możliwość zastosowania w procesie wymiary kary łącznej zasady absorpcji, szczególnie gdy chodzi o możliwość spełnienia celów kary. Wywiedziony środek odwoławczy doprowadził jednak do ustalenia przez Sąd odwoławczy okoliczności istotnych dla orzekania o kary łącznej w wyroku łącznym, dotyczące poszczególnych skazań oraz istnienia innych skazań niż te objęte wyrokiem łącznym oraz nierozpoznania przez Sąd I instancji kwestii objęcia wyrokiem łącznym kary pochodzącej z wyroku wskazanego we wniosku sygn. II K 129/18, co skutkowało zmianą wyroku poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów, a w relacji do wprowadzonych i wykonywanych w formie izolacji więziennej kar, na korzyść skazanego.

Po pierwsze zatem Sąd odwoławczy ustalił dodatkowo, że S. B. był uprzednio skazany prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 15.06.2018 r. sygn. II K 129/18 za popełnione 16.11.2017 r. przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 kk na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności w postaci potrącenia 10 % wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym, zarządził wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności, które to skazanie wskazał S. B. we wniosku,

- Sądu Rejonowego w Zabrze z 5.10.2018 r. sygn. II K 1745/18 za popełnione 29.07.2018 r. przestępstwo z art. 288 § 1 kk na karę 2 lat ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, zarządził wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności,

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 19.09.2019 r. sygn. II K 82/19 za popełnione 18.11.2018 r. przestępstwo z art. 178b kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

W zakresie istotnym dla orzekania ustalono, że w poszczególnych sprawach skazany:

- odbył karę pozbawienia wolności w sprawie IX K 847/16 od 14.06.2018 r. godz. 22.10 do 20.06.2018 r. godz. 15.25- po czym na skutek wstrzymania wykonania kary został zwolniony,

- w sprawie II K 1062/16 zatrzymany był od 21.11.2016 r. godz. 20.00 do 23.11.2016 r. godz. 14.35,

- w sprawie IX K 345/17 zatrzymany był od 09.02.2017 r. godz. 15.30 do 10.02.2017 r. godz. 15.20,

- w sprawie II K 2/18 wykonał 85,5 godzin kary ograniczenia wolności wykonanej,

- w sprawie II K 1745/18 wykonał 84 godzin kary ograniczenia wolności oraz zatrzymany był w tej sprawie od 30.07.2018 r. godz. 9.20 do 30.07.2018 r. godz. 12.55,

- w sprawie IX K 345/17 wykonał grzywnę dzienną w liczbie 50 stawek.

Negatywnie zweryfikowane zostały twierdzenia skazanego o wykonaniu przez niego kar ograniczenia wolności, owszem do części z nich przystąpił, ale przerwał ich wykonywanie, bądź nie podjął (52- 57, 103- 105, 109120, 121).

Dlatego pomimo wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. sygn.

P 20/17, którym Trybunał stwierdził, że art. 87 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600, ze zm.) w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności, jest niezgodny z art. 45 ust. 1

i art. 175 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (OTK-A 2019/29, www.trybunal.gov.pl, Dz.U.2019/1135), w wypadku skazanego istnieje co do zasady możliwość połączenia kar ograniczenia wolności z karami/karą pozbawienia wolności. Postawą swą skazany wykazał, że nie realizuje obowiązków wynikających

z orzeczonych względem niego kar wolnościowych, co więcej kolejne przestępstwa przez niego popełniane przekreślają możliwość stawiania pozytywnej prognozy

i przewidywania, że nie będzie popełniał przestępstw, a cele kary w postaci wolnościowej zostaną zrealizowane.

Istotnym było jednak w odniesieniu do skarżonego wyroku to, że Sąd I instancji kary ograniczenia wolności połączył z karą pozbawienia wolności pozostającą warunkowo zawieszoną, ku czemu brak jest podstaw. Regulacja zawarta w art. 85 kk wraz z art. 89 § 1b kk wskazuje na możliwość orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności

w wypadku łączenia kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez tego zawieszenia. art. 87 kk reguluje łączenie kar pozbawienia wolności z karami ograniczenia wolności. Zasadą jest łączenie kar wymierzonych i podlegających wykonaniu, zaś kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wykonaniu nie podlega, a łączeniu o tyle o ile odpowiada to art. 85 § 2 kk, co oznacza, że istnieje możliwość łączenia takiej jedynie z karą pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu, ale już nie wedle zasad z art. 87 kk, skoro ustawodawca

zróznicował karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu i karę, która taką nie jest, o czym mowa w art. 89 kk, a zatem karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (problematyka ta była przedmiotem orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawie I Kzp 8/19).

Ponieważ jednak ujawniono, że S. B. skazany został również na karę pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 19.09.2019 r. sygn. II K 82/19, zaktualizowała się możliwość badania czy łączeniu podlegają kolejno kara pozbawienia wolności z karą pozbawienia wolności warunkowo zawieszoną, a w dalszej kolejności z karą ograniczenia wolności.

Zatem w toku postępowania odwoławczego ustalono, że do chwili wyrokowania przez Sąd Okręgowy S. B. skazany został na kary podlegające łączeniu w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Gliwicach sygn. akt IX K 847/16 na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, w tej sprawie zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności, po osadzeniu w dniu 14.06.2018 r. godz. 22.10, na skutek wstrzymania wykonania kary w związku ze złożonym w Sadzie Penitencjarnym wnioskiem skazanego zwolniono 20.06.2018 r.

o godz. 15.25, odmówiono skazanemu wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, do wykonania pozostaje 143 dni,

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach sygn. akt II K 1062/16 na karę 1 roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, na której poczet zaliczono okres zatrzymania od 21.11.2016 r. godz. 20.00 do 23.11.2016 r. godz. 14.35 uznając karę za wykonaną w zakresie 4 dni, zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności, do wykonania pozostaje 178 dni,

- Sądu Rejonowego w Gliwicach sygn. akt IX K 345/17 na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby lat 2 na mocy art. 71 § 1 kk wymierzono grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania od 09.02.2017 r. godz. 15.30 do 10.02.2017 r. godz. 15.20, skazany wykonał częściowo karę grzywny, kara pozbawienia wolności pozostaje zawieszoną,

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach sygn. akt II K 2/18 na jedną karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, skazany wykonał karę w rozmiarze 85,5 godzin, pozostaje 154,5 godziny,

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach sygn. II K 129/18 na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności w postaci potrącenia 10 % wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym, skazany nie wykonał kary, zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności, którą odbywa w okresie od 28.10.2019 r. do 12.12.2019 r.,

- Sądu Rejonowego w Zabrze sygn. II K 1745/18 na karę 2 lat ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, na której poczet zaliczono okres zatrzymania od 30.07.2018 r. godz. 9.20 do 30.07.2018 r. godz. 12.55, skazany wykonał karę w rozmiarze 84 godzin, zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności, którą skazany odbywał będzie od 10.05.2010 r. do 29.03.2021r.,

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach sygn. II K 82/19 na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, która skazany odbywał będzie od 12.12.2019 r. do 10.05.2010r.

Efektywnie skazany powinien zatem odbyć w sumie przeszło 33 miesiące kary pozbawienia wolności jako kary podstawowej ze sprawy II K 82/19 oraz kar zastępczych, co daje 2 lata i 11 miesięcy.

Wobec skazanego wykonywana jest kara zastępcza pozbawienia wolności orzeczona za karę ograniczenia wolności wymierzoną w sprawie II K 129/18, jej koniec przypada na 12.12.2019 r., a nie została ona objęta karą łączną orzeczoną w zaskarżonym wyroku łącznym, w wypadku uchylenia wyroku

i skierowania sprawy do ponownego rozpoznania, jako kara wykonana nie podlegałaby łączeniu, co prowadzi do wniosku, że orzekanie przez Sąd odwoławczy poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów jest dla skazanego korzystne. Wobec zmian ustawy procesowej nakazujących prowadzenie przez Sąd odwoławczy postępowania dowodowego i takowe w niniejszej sprawie podjęte oraz treść art. 437 § 2 zd. 2 kpk, nie widząc potrzeby przeprowadzenia przewodu w całości Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku ustalając dodatkowe wobec badanych przez Sąd I instancji skazania oraz orzekając na nowo wobec S. B. karę łączną.

Potrzeba wyraźnego określenia granic reformatoryjnego orzekania pojawiła się w orzecznictwie Sądu Najwyższego (...). Sąd Najwyższy w uchwale

7 sędziów stwierdził, że w sprawie o wydanie wyroku łącznego sąd odwoławczy może orzec po raz pierwszy karę łączną, gdy w pierwszej instancji został wydany zaskarżony apelacją wyrok łączny, orzekający karę na bazie określonych skazań oraz umarzający postępowanie na podstawie art. 572 kpk w pozostałym zakresie. Nie jest także wykluczone orzeczenie przez sąd odwoławczy kary łącznej w oparciu

o skazania, które nie były podstawą orzeczenia kary łącznej przez sąd pierwszej instancji (uchwała z 28.06.2018 r., I KZP 3/18, OSNKW 2018/8/55). W kwestii dwuinstancyjności postępowania sądowego i prawa do zaskarżalności Sąd Najwyższy podtrzymał w tej uchwale dotychczasowe stanowisko co do formalnego rozumienia tej zasady. Natomiast odnośnie do prawa do obrony SN zwrócił uwagę, że art. 42 ust. 2 Konstytucji RP określający tę zasadę nie gwarantuje prawa do zaskarżenia orzeczenia za pomocą apelacji, jak też że użyte w tym przepisie sformułowanie „we wszystkich stadiach postępowania” nie obliuguje ustawodawcy do ustanowienia procedur kontrolnych, natomiast wskazuje, że gwarancja prawa do obrony odnosi się do wszelkich przewidzianych przez ustawodawcę stadiów postępowania, łącznie

z postępowaniem kasacyjnym (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 17.05.2004 r., SK 32/03, OTK-A 2005/5, poz. 44). Chodzi zatem o możliwość wykonywania przez oskarżonego obrony (formalnej, materialnej) na każdym etapie postępowania, tj. na etapie postępowania przygotowawczego, postępowania prowadzonego przez sąd pierwszej instancji oraz przez sąd odwoławczy, jak też na etapie postępowania wykonawczego, nie zaś o zaskarżalność rozstrzygnięć wydawanych przez organy procesowe. Inne postrzeganie tego zagadnienia nakazywałoby przyjąć, że w postępowaniu odwoławczym oskarżony już tylko w ograniczonym zakresie korzysta z prawa do obrony, skoro pomijając kasację, nie może zaskarżyć orzeczenia wydanego przez sąd drugiej instancji. Zdaniem SN możliwość zaskarżenia orzeczenia wydanego w pierwszej instancji (art. 78 Konstytucji RP) nie należy do samej nienaruszalnej istoty (rdzenia) konstytucyjnego prawa do obrony, ale jest środkiem ochrony tego prawa, o czym świadczy systematyka ustawy zasadniczej. Pomimo zatem ścisłego związku pomiędzy tymi uprawnieniami, prawo do zaskarżenia orzeczenia powinno być postrzegane jako odrębne od prawa do obrony (Świecki D. (red.), Augustyniak B., Eichstaedt K., Kurowski M., Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el., 2019).

Sąd Okręgowy połączył zatem wszystkie kary ograniczenia wolności oraz kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i bez warunkowego zawieszenia wykonania wymierzając S. B. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Połączeniu podlegały zredukowane do połowy kary ograniczenia wolności i kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (miesiąc liczony jako 30 dni równoważny 15 dniom kary pozbawienia wolności - art. 87 § 1 kk i 89 § 1b kk), a zatem 5 miesięcy (IX K 847/16), 6 miesięcy (II K 1062/16), 1 miesiąc i 15 dni (IX K 345/17), 4 miesiące (II K 2/18),

1 miesiąc i 15 dni (II K 129/18), 1 rok, będący zarazem dolną granicą kary łącznej (II K 1745/18), 5 miesięcy (II K 82/19). Suma kar podlegających łączeniu wynosi 2 lata i 11 miesięcy.

W pierwszej kolejności zwraca uwagę luźny związek czasowy pomiędzy popełnionymi przez skazanego przestępstwami, różne dobra prawem chronione przez niego atakowane, a to zdrowie, mienie, bezpieczeństwo w komunikacji i wreszcie

z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co wyklucza rozważania o zastosowaniu zasady absorpcji, która może mieć zastosowanie jedynie w szczególnych wypadkach. Względy wychowawcze także nie wskazują, aby takie orzekanie było uzasadnione, skazany co prawda przystępował do wykonywania kar ograniczenia wolności ale nie wykonał żadnej, jego postawa wobec tego obowiązku była zmienna, potwierdzają to informacje kuratora, także wnioski sporządzonego wywiadu, co więcej skazany

w postępowaniu wykonawczym korzystał z instytucji wskazanej w art. 65 § 2 kkw

i nie wywiązał się ze swego zobowiązania, a także nie wykorzystał danej mu szansy

i wreszcie w trakcie niniejszego postępowania popełnił kolejne przestępstwo. Równocześnie jednak kierując się powyższymi okolicznościami, mając na uwadze kierunek zaskarżenia, zachowując zastosowane przez Sąd I instancji proporcje w przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że dla spełnienia celów w zakresie indywidualnego oddziaływania, wychowawczego wobec sprawcy, należy wykazującego mu niepoprawność i konieczność ponoszenia konsekwencji bezprawnych zachowań, a równocześnie nie uchybiając wymogowi prewencji ogólnej, wystarczającym będzie orzeczenie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności oraz odpowiadające wykonanym w części karom.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak na wstępie na uwadze orzeczono w zakresie powyżej omówionym, rozstrzygając o kosztach postępowania odwoławczego uwzględniając sytuację osobistą i materialną skazanego oraz jego izolację więzienną.